

Пропозиції щодо виконання на території Бахмутської міської територіальної громади Закону України
«Про засудження та заборону пропаганди російської імперської політики в Україні і деколонізацію топонімії»

№	Сучасна назва	Пропонована назва	Історична довідка
<i>Перелік вулиць, провулків міста Бахмут, що пропонуються для перейменування</i>			
1.	вул.Ангеліної	вул.Просвіти	На честь Української Просвіти Товариство «Просвіта» – українська громадська організація культурно-освітнього спрямування, започаткована 1868 року в Галичині. На початку XX ст. діяльність «Просвіти» поширилася в Наддніпрянській Україні, зокрема і в Бахмутському повіті Катеринославської губернії, особливо активно – під час Української революції 1917 – 1921 рр. В роки радянської окупації діяльність «Просвіт» припинялася, їх активні учасники піддавалися репресіям. В 1991 р. в Україні відроджене Всеукраїнське товариство «Просвіта» імені Тараса Шевченка.
2.	вул.Б. Горбатова	вул.Миколаївська	Миколаївська – історична назва вулиці, яка в радянський період носила назви III Інтернаціоналу, а пізніше Б. Горбатова. Вулиця отримала назву на честь Свято-Миколаївської церкви, яку було побудовано в Бахмуті у 1797 році, і яка згоріла в липні 2023 року внаслідок дій російських окупаційних військ.
3.	вул. Ватутіна	вул.Зоряна	
4.	пров. Ватутіна	пров.Зоряний	
5.	вул. Воїнів-інтернаціоналістів	вул. Тупикова	
6.	вул.Гагаріна	вул.Леоніда Каденюка	Леонід Костянтинівич Каденюк (1951 – 2018) – український льотчик-випробувач 1-го класу, політичний діяч, генерал-майор авіації, перший і єдиний на сьогодні космонавт незалежної України. 19 листопада – 5 грудня 1997 року в складі міжнародного екіпажу здійснив космічний політ на американському космічному кораблі «Колумбія». Керамічна – історична назва, яка може бути повернена цій вулиці. Назва пов’язана з виробництвом будівельних керамічних матеріалів які почали виробляти в цьому районі з першої половини XX століття.
7.	вул.Гаршина	вул.Керамічна	
8.	вул.Гвардійська	вул.Бузкова	
9.	вул.Герцена	вул.Миколи Хвильового	Микола Григорович Хвильовий (1893 – 1933) – український прозаїк, поет, публіцист, політичний діяч, один із основоположників пореволюційної української

№	Сучасна назва	Пропонована назва	Історична довідка
			прози, найвідоміший представник Розстріляного Відродження. У 1920-30-х рр. неодноразово відвідував Донбас. Виступав проти русифікаційного і «просвітянського» векторів розвитку української культури.
10.	вул.Глінки	вул.Мистецька	
11.	вул. Горького	вул. Поштова	
12.	пров. Горького	пров. Поштовий	
13.	вул. Декабристів	вул. Прозора	
14.	пров. Декабристів	пров. Прозорий	
15.	вул. Добролюбова	вул. Липнева	
16.	вул. Ентузіастів	вул.Шовковична	
17.	пров.Жуковського	пров. Волошковий	
18.	вул. З. Космодем'янської	вул.Весняна	
19.	пров. З. Космодем'янської	пров.Весняний	
20.	вул.І. Івкіна	вул.Кленова	
21.	вул.Ірини Левченко	вул.Незламна	
22.	вул.Козаченка	вул.Бориса Вальха	Борис Сергійович Вальх (1876 – 1942) – бахмутський науковець, лікар-епідеміолог, зоолог, засновник Бахмутського краєзнавчого музею. Закінчив медичний та природничо-історичний факультети Харківського університету. Як науковець Вальх співпрацював з багатьма науковими товариствами – медичному, любителів природи при Харківському університеті, орнітологічним. У 1923 – 1925 роках був першим директором Бахмутського краєзнавчого музею. Потім працював на Артемівській станції захисту рослин. Із 1937 року в Туркменії працював на протималарійній станції. У 1941 році вчений повернувся до Артемівська. В окупованому нацистами місті Вальх був головним лікарем у Другій міській лікарні. Переховував і лікував поранених червоноармійців, надавав допомогу євреям, звільняв молодь від вивезення до Німеччини. Помер Б. Вальх 12 квітня 1942 року у своєму робочому кабінеті лікарні.
23.	вул.Колгоспна	вул.Фермерська	Фермерство – популярний в Україні різновид бізнесу, який розвинений по всій країні, в тому числі й у Бахмутській територіальній громаді.

№	Сучасна назва	Пропонована назва	Історична довідка
24.	вул. Комунальна	вул. Комунальників	Пропонована назва має увічнити подвиг працівників комунальних служб міста в часи повномасштабної російської агресії 2022 – 2023 рр. В умовах, небезпечних для життя, вони робили все можливе для ліквідації наслідків ворожих обстрілів і бомбардувань, відновлення роботи електромереж, водопроводу й газопостачання, щоб забезпечити життєві потреби військових і цивільних мешканців міста-фортеці, її спроможність якомога довше чинити опір наступу агресора.
25.	вул. Космонавтів	вул. Мрії	
26.	вул. Крилова	вул. Михайла Петренка	Михайло Миколайович Петренко (1817 – 1862) – український поет Харківської школи романтиків, автор віршів «Дивлюсь я на небо, та й думку гадаю...», «Взяв би я бандуру...», «Ходить хвиля по Осколу...», які стали народними піснями. Народився в м. Слов'янську (тепер Донецька область). У своїх творах оспівав природу рідного краю.
27.	пров. Кутузова	пров. Максима Залізняка	Максим Ієвлевич Залізняк (близько 1740 – після 1769) – керівник гайдамацького повстання 1768–1769 років, відомого під назвою Коліївщина, козацький отаман.
28.	вул. Леваневського	вул. Європейська	
29.	пров. Леваневського	пров. Європейський	
30.	вул. Лермонтова	вул. Паркова	Нинішня вул. Лермонтова територіально починається з перехрестя по вул. Магістратський, далі іде на захід, перетинає вулиці Незалежності й Миру, а далі більша частина вулиці проходить через міський Центральний парк, тому назва Паркова може бути обрана для перейменування вулиці.
31.	вул. Ломоносова	вул. Заводська	
32.	тупик Ломоносова	тупик Заводський	
33.	пров. 1-й Ломоносівський	1-й Заводський	
34.	пров. 2-й Ломоносівський	2-й Заводський	
35.	пров. 3-й Ломоносівський	3-й Заводський	
36.	вул.М. Лєскова	вул.Леоніда Глібова	Леонід Іванович Глібов (1827 – 1893) – український письменник, поет, байкар, видавець, громадський діяч. Після закінчення Ніжинського ліцею (1855) Глібов працює вчителем історії та географії в Чорному Острові на Поділлі, а з 1858 – у Чернігівській чоловічій гімназії, гаряче захищає прогресивні педагогічні методи.

№	Сучасна назва	Пропонована назва	Історична довідка
			Навколо Глібова гуртується чернігівська інтелігенція. 1861 року письменник стає видавцем і редактором новоствореної газети «Черниговский листок». На її сторінках з'являлися соціально гострі матеріали, спрямовані проти місцевих урядовців, поміщиків, проти зловживань судових органів.
37.	вул.Макарова	вул. Петра Сагайдачного	Петро Конашевич-Сагайдачний (близько 1582 – 1622) – український полководець і політичний діяч, гетьман реєстрового козацтва, кошовий отаман Запорізької Січі. Організатор успішних походів запорозьких козаків проти Кримського ханства, Османської імперії та Московського царства. Меценат православних братств та опікун братських шкіл. Будучи гетьманом, активно виступав проти чужоземного панування на українських землях. Підтримуючи прагнення українського народу до більшої політичної самостійності, Сагайдачний домагався автономії України в складі Речі Посполитої.
38.	вул.Матросова	вул.Вільна	
39.	вул.Маяковського	вул.Храмова	
40.	вул.Медведєва	вул.Котеджна	
41.	вул.Миколаєва	вул.Леся Курбаса	Леся Курбас (Олександр-Зенон Степанович Курбас, 1887 – 1937) – видатний український режисер, актор, теоретик театру, драматург, публіцист, перекладач. Представник розстріляного відродження. Народний артист Української РСР (1925). Засновник театру «Березіль». Жертва сталінських репресій. Був розстріляний 3 листопада 1937 року в урочищі Сандармох.
42.	вул. Мічуріна	вул. Левка Смиренка	Левко Платонович Смиренко (1855 – 1920) – український помолог і плодовод. У 1879 році закінчив природничий факультет Новоросійського університету і в 1879 – 1887 роках за участь у русі народників перебував на засланні у Східному Сибіру. Повернувшись до Млієва на Черкащині, Смиренко створив маточний колекційний сад і помологічний розсадник, який став однією з найбагатших в Європі помологічних колекцій. За наявними даними, 6 січня 1920 року Левко Смиренко трагічно загинув від рук чекістів.
43.	вул. Можайського	вул. Ізюмська	На початку XVIII ст. слобідські козаки Ізюмського полку були серед перших жителів Бахмутської фортеці. У 1704 році містечко солеварів Бахмут було підпорядковане Ізюмському слобідському полку.
44.	пров. Можайського	пров. Ізюмський	
45.	пров. Нахімова	пров. Івана Гонти	Іван Гонти (Гонта) (близько 1721 або близько 1740 – 1768) – керівник українського гайдамацького руху, один з очільників Коліївщини – повстання проти релігійного,

№	Сучасна назва	Пропонована назва	Історична довідка
			національного та соціального гніту, яке вибухнуло 1768 року на землях Правобережної України. Російське військове командування надало полякам військову допомогу в боротьбі з гайдамаками. Повстання було жорстоко придушене, Гонти засуджені до страти.
46.	вул. Неделіна	вул. Зеленого Гаю	
47.	пров. Неделіна	пров. Зеленого Гаю	
48.	вул. Недогібченка	вул. Технічна	
49.	вул. Некрасова	вул. Героїв Азова	
50.	вул. Нестерова	вул. Богдана Мухіна	Микола (Богдан) Іванович Мухін, або Мухин (1916 – 1962) – український художник-скульптор і педагог. Народився у селі Зайцевому Бахмутського повіту (нині смт Зайцеве Бахмутського району). Вивчати мистецтво скульптури почав у Харкові, потім навчався в Одеському художньому інституті. Підсумковий вишкіл у Київському художньому інституті закінчив 1936 року. Створив образи українських князів, запорозьких козаків і чумацького побуту. Його твори брали участь у виставках – як в Україні, так і в подальшій еміграції і в Німеччині та у США.
51.	вул. Носакова	вул. Академічна	
52.	вул. О. Кошового	вул. Братів Гончаренків	Брати Антін і Юрій Гончаренки – організатори молодіжного скаутського руху в Бахмуті на початку ХХ ст., учасники українських визвольних змагань. Організаторами однієї з перших в країні скаутських дружин були гімназисти Антін і Юрій Гончаренки. Обоє братів – уродженці Бахмутського повіту. Антін Гончаренко у 1917 році стане скарбником українського військового клубу імені гетьмана Павла Полуботка, вступить до Богданівського полку і в якості лікаря Запорозької дивізії візьме участь у поході Болбочана на Крим. Юрій Гончаренко під час визвольної війни буде підполковником Армії УНР, а в еміграції стане членом Пласту у Закарпатті.
53.	вул. П. Лумумби	вул. Велика Покровська	
54.	вул. П. Осипенко	вул. Ганни Барвінок	Ганна Барвінок (Олександра Михайлівна Білозерська-Куліш, 1828 – 1911) – українська письменниця, фольклористка, мемуаристка, хранителька літературної спадщини свого чоловіка Пантелеймона Куліша. За сприяння Миколи Чернявського в Бахмуті в 1899 році було видано її брошуру-некролог «Щирі сльози над могилою П.О. Куліша».
55.	вул. Оборони	вул. Оборонців	

№	Сучасна назва	Пропонована назва	Історична довідка
56.	пров. Оборони	пров. Оборонців	
57.	вул. Павлова	вул.Пантелеймона Куліша	Пантелеймон Олександрович Куліш (1819 – 1897) – український письменник, фольклорист, етнограф, мовознавець, перекладач, критик, редактор, видавець. Відомий найбільше як перекладач Біблії та як автор першого українського історичного роману «Чорна рада». Автор «кулішівки» – першої фонетичної абетки української мови, яка лежить в основі сучасного українського правопису та мовлення. У Бахмуті Микола Чернявський наприкінці ХІХ – на початку ХХ ст. видав меморіальні видання «Пантелеймон Олександрович Куліш» і «Щирі сльози над могилою П.О. Куліша».
58.	вул. Партизанська	вул. Добровольців	Колишня назва вулиці – Городня, провулка – Базарний (Держархів Донецької обл., ф. Р-1625, оп.1, спр. 27, арк. 4зв.). Пропонується увічнити в назві подвиг українських добровольців – бійців добровольчих військових формувань, створених з 2014 року у відповідь на російську агресію з метою захисту територіальної цілісності та суверенітету України.
59.	пров. 1-й Партизанський	пров. 1-й Добровольчий	
60.	пров. 2-й Партизанський	пров. 2-й Добровольчий	
61.	вул. Перемоги	вул. Переможна	
62.	пров. Перемоги	пров.Переможний	
63.	вул. Першотравнева	вул. Фортечна	Історична назва вулиці – Вал, провулка – Кривий (Держархів Донецької обл., ф. Р-1625, оп.1, спр. 27, арк. 4зв.). Вулиця проходить по вершині колишнього оборонного валу Бахмутської фортеці ХVІІІ століття. Пропонується увічнити в назві пам'ять про подвиги оборонців Бахмутської фортеці в різні часи її існування.
64.	пров. Першотравневий	пров. Фортечний	
65.	вул. Поповича	вул.Микити Шаповала	Микита Юхимович Шаповал (1882 – 1932), громадський та політичний діяч, поет, публіцист, соціолог. Народився у селі Серебрянка Бахмутського повіту Катеринославської губернії у сім'ї відставного унтер-офіцера, сільського наймита Юхима Олексійовича та Наталії Яківни Шаповалових. З 1901 року член Революційної української партії (РУП), видавець та редактор журналу «Українська хата» (1909—1914), один із організаторів та лідерів УПСР та член її ЦК, голова Всеукраїнського Лісового Союзу, член Центральної та Малої ради (1917—1918),

№	Сучасна назва	Пропонована назва	Історична довідка
			міністр пошти та телеграфу в уряді В. Винниченка (після III Універсалу), співавтор IV Універсалу, комісар Київського повіту, генеральний секретар, згодом голова Української національної спілки (14.11.1918 — січень 1919) організатор протигетьманського повстання (1918), міністр землеробства в уряді В. Чеховського при Директорії (грудень 1918 – лютий 1919). Згодом на еміграції – секретар дипломатичної місії УНР у Будапешті (1919 – 1920), пізніше у Празі став головою Українського Громадського Комітету (1921 – 1925), був засновником українських вишів у Празі: Української господарської академії у Подебрадах, українського Високого Педагогічного Інституту ім. Драгоманова, організатор Всеукраїнської Робочої Спілки у Чехословаччині, голова Українського соціологічного інституту у Празі, видавець та редактор місячника «Нова Україна» (1922 – 1928).
66.	площа Привокзальна, ст.Артемівськ II	площа Привокзальна	
67.	вул. Пушкіна	вул. Олександра Довженка	Олександр Петрович Довженко (1894 – 1956) – видатний український письменник, кінорежисер, кінодраматург, художник, класик світового кінематографа. У 1918 – 1919 роках воював проти більшовиків у складі армії УНР. Фільм Довженка «Земля» (1930) увійшов до числа 12 найкращих фільмів в історії світового кіно. У стрічці «Битва за нашу Радянську Україну» оприлюднені документальні кадри Артемівська (Бахмута) після вигнання нацистських окупантів у вересні 1943 р.
68.	пров. 1-й Пушкіна	пров. 1-й Олександра Довженка	
69.	пров. 2-й Пушкіна	пров. 2-й Олександра Довженка	
70.	пров. 3-й Пушкіна	пров. 3-й Олександра Довженка	
71.	пров. 4-й Пушкіна	пров. 4-й Олександра Довженка	
72.	вул. Рабкоровська	вул. Журналістів	Перші друковані видання («Народная газета Бахмутского земства», «Бахмутская жизнь», «Бахмутская копейка», журнал «Сфинкс» та ін.) з'явилися в Бахмуті на початку XX ст. У 1920 році почала виходити «Бахмутская правда», від якої веде свій початок теперішня міська газета «Вперед». У 1923 – 1933 рр. виходив перший на Донеччині літературний журнал «Забой». Працівники газет і журналів, радіо й

№	Сучасна назва	Пропонована назва	Історична довідка
			телебачення завжди були в епіцентрі подій, висвітлювали актуальні проблеми сучасності, сприяли формуванню інформаційної культури суспільства.
73.	вул. Раскової	вул. Квіткова	
74.	вул. Ростовська	вул. Мостова	Вулиця належить до історичної частини міста й перетинає річку Бахмут одним із пішохідних мостів. Вулиця Мостова існувала раніше в Бахмуті, хоча її точне місце розташування невідоме.
		вул. Громадських діячів	
75.	пров. Ростовський	пров. Мостовий	
		пров. Громадських діячів	
76.	вул. Рум'янцева	вул. Привітна	
77.	вул. Сількорівська	вул. Володимира Вернадського	Володимир Іванович Вернадський (1863– 1945) – український науковець та філософ. Природознавець, засновник геохімії, біогеохімії та радіогеології, вчення про біосферу, ноосферу. Один із засновників Української академії наук, її дійсний член (від 1918) та перший голова-президент (від 01.01.1919 до 31.12.1921). Дійсний член НТШ. Почесний член багатьох академій (Паризької, Чеської та ін.) і наукових товариств. Засновник Національної бібліотеки Української держави в Києві (нині – Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського).
78.	вул. Смирнова	вул. Садівників	
79.	вул. Сєрова	вул. Фруктова	
80.	вул. Спартаківська	вул. Кінна	Кінна – історична назва цієї вулиці, зафіксована в історичних джерелах (Держархів Донецької обл., ф. Р-1625, оп.1, спр. 27, арк. 5 зв.). На початку XX ст. поруч був розташований кінний базар.
81.	вул. Суворова	вул. Петра Калнишевського	Петро Іванович Калнишевський (1690 – 1803) – останній кошовий отаман Запорозької Січі (1762, 1765 – 1775), політичний в'язень Російської імперії. Після зруйнування Запорозької Січі царськими військами був довічно ув'язнений у Соловецькому монастирі
82.	вул. Тімірязєва	вул. Соляна	
83.	вул. Тітова	вул. Енергетиків	
84.	вул. Толбухіна	вул. Тополина	
85.	вул. Толстого	вул. Івана Котляревського	Іван Петрович Котляревський (1769 – 1838) – український письменник і громадський діяч. Його поема «Енеїда», п'єси «Наталка Полтавка» і «Москаль-чарівник», написані на основі живого народного мовлення, започаткував

№	Сучасна назва	Пропонована назва	Історична довідка
			новий етап творення української літературної мови. Його твори є цінним джерелом про тогочасний побут і звичаї українців.
86.	вул. 9 Травня	вул. Травнева	
87.	вул. Тургенєва	вул. Панаса Мирного	Панас Мирний (Панас Якович Рудченко, 1849 – 1920) – видатний український прозаїк і драматург. З 1871 року жив і працював у Полтаві. Літературні інтереси Панаса Мирного тісно поєднувалися з громадською діяльністю. Ще за молодих років він був зв’язаний з революційним визвольним рухом. Його твори, через цензурні переслідування українського слова в Російській імперії, друкувалися переважно за кордоном. 1875 року в співавторстві з братом Іваном Біликом було закінчено роботу над романом «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» і подано до цензури, але в Росії цей твір не був опублікований і вперше з’явився друком у Женеві у 1880 році.
88.	вул. Ушакова	вул. Івана Богун	Іван Богун (1618 – 1664) – видатний український військовий і державний діяч, козацький полководець часів Хмельниччини, соратник Богдана Хмельницького, полковник подільський, згодом — кальницький і паволоцький. У 20 – 40-х рр. XVII ст. на землях середнього і нижнього Дінця діяли загони українських козаків, які робили наїзди на прикордонні землі московського царату. У складі одного з таких загонів згадується майбутній полковник війська Б.Хмельницького Іван Богун.
89.	пров. 1-й Ушакова	пров. 1-й Богунський	
90.	пров. 2-й Ушакова	пров. 2-й Богунський	
91.	вул. Ціолковського	Національної Гвардії	
92.	пров. Ціолковського	пров. Національної Гвардії	
93.	вул. Чайковського	вул. Вартових Неба	Пропонується увічнити в назві вулиці подвиг воїнів Повітряних сил Збройних сил України з охорони повітряного простору держави в умовах повномасштабної російської агресії
94.	пров. Чайковського	пров. Вартових Неба	
95.	вул. Чапліна	вул. Василя Сухомлинського	Василь Олександрович Сухомлинський (1918 – 1970) – видатний український педагог, публіцист, письменник, поет, заслужений вчитель УРСР. Учасник Другої світової війни. Від 1948 року й до кінця життя працював директором Павлівської середньої школи.
96.	вул. Челюскінців	вул. Волонтерська	

№	Сучасна назва	Пропонована назва	Історична довідка
97.	вул. Червоносільська	вул. Іванівська	Пропонується привести назву вулиці й провулків у відповідність до сучасної назви села Іванівське (раніше – Красне). Слобода Іванівка була заснована на початку 18 століття як дача Бахмутського протопопа Івана Лук'янова. У 1731 – 1732 році на доходи від свого хутора Лук'янов в Бахмуті побудував Покровську церкву. Після смерті Івана в 1767 році одна частина хутора відійшла Покровській церкві, а друга священику церкви Семену Башинському. У 1776 році землі хутора були віддані підполковнику Івану Васильовичу Шабельському. У своїх нових володіннях він заснував слободу Іванівку, яку став заселяти. За даними на 1859 рік у власницькому селі Іванівське (Крещенське) Бахмутського повіту Катеринославської губернії мешкало 667 осіб, налічувалось 87 дворових господарств.
98.	пров. 1-й Червоносільський	пров. 1-й Іванівський	
99.	пров. 2-й Червоносільський	пров. 2-й Іванівський	
100.	пров. 3-й Червоносільський	пров. 3-й Іванівський	
101.	вул. Чернишевського	вул. Дмитра Яворницького	Дмитро Іванович Яворницький (1855 – 1940) – український історик, археолог, етнограф, фольклорист, лексикограф, письменник, дослідник історії українського козацтва, музеєзнавець, дійсний член НТШ (1914) і ВУАН (1929). Один із фундаторів Обласного краєзнавчого музею імені О. М. Поля. Автор понад 1500 наукових праць. Один з перших, хто детально вивчив всю історію запорозького козацтва та історію дніпровських порогів. Автор тритомної «Історії запорозьких козаків». Відвідував Бахмут із лекціями та етнографічними експедиціями, вів листування з місцевими краєзнавцями та освітянами.
102.	вул. Черняхівського	вул. Авангардна	
103.	пров. Черняхівського	пров. Авангардний	
104.	вул. Чехова	вул. Максима Рильського	Максим Тадейович Рильський (1895 – 1964) – український поет, перекладач, публіцист, громадський діяч, літературознавець, мовознавець. Академік АН УРСР (1943) та АН СРСР (1958). Очолював Спілку письменників України (в 1943 – 1946 роках) та Інститут мистецтвознавства, народної творчості та етнографії. Зазнавав

№	Сучасна назва	Пропонована назва	Історична довідка
			переслідувань від радянської влади за звинуваченнями в націоналізмі й контрреволюційній діяльності.
105.	вул. Чкалова	вул. Горіхова	
106.	вул. Шаляпіна	вул. Творча	
Перелік вулиць, провулків селища Красна Гора, що пропонуються для перейменування			
107.	вул. Першотравнева	вул. Незалежності	Акт проголошення незалежності України, ухвалений 24 серпня 1991 року Верховною Радою України й підтверджений на республіканському референдумі 1 грудня того ж року, відкрив нову сторінку в історії нашої країни. Нині, в умовах повномасштабної російської агресії, Збройні Сили України за підтримки всього українського народу та міжнародного співтовариства ведуть героїчну боротьбу за незалежність, свободу й територіальну цілісність України.
108.	пров. Першотравневий	пров. Незалежності	
109.	вул. Пушкіна	вул. Тараса Шевченка	Тарас Григорович Шевченко (1814 – 1861) – видатний український поет, художник, мислитель, громадський діяч. Національний герой і символ України. Діяч українського національного руху, учасник Кирило-Мефодіївського братства.
110.	вул. Перемоги	вул. Переможна	
111.	пров. Перемоги	пров. Переможний	
Перелік вулиць села Іванівське, що пропонуються для перейменування			
112	вул. Воронезька	вул. Зеленодольська	
113	вул. Горбатова	вул. Лісова	
114	вул. Красносільська	вул. Фермерська	
115	вул. Терешкової	вул. Миролюбства	
		вул. Дружби	
116	вул. 40 років Перемоги	вул. Дзвінкова	
Перелік вулиць села Кліщіївка, що пропонуються для перейменування			
117	вул. Первомайська	вул. Річкова	
Перелік вулиць села Берхівка, що пропонуються для перейменування			
118	вул. Первомайська	вул. Травнева	
Перелік вулиць селища Хромове, що пропонуються для перейменування			
119	вул. Віл'ямса	вул. Аграрна	
120	вул. Докучаєва	вул. Наукова	

№	Сучасна назва	Пропонована назва	Історична довідка
121	вул. Мічуріна	вул. Ягідна	
122	вул. Недогибченка	вул. Українська	
123	вул. Румянцева	вул. Привітна	
124	вул. Толбухіна	вул. Тополина	
125	вул. Чайковського	вул. Вартових Неба	
<i>Перелік вулиць села Клинове, що пропонуються для перейменування</i>			
126	вул. Козаченка	вул. Центральна	
<i>Перелік вулиць села Відродження, що пропонуються для перейменування</i>			
127	вул. Козаченка	вул. Центральна	
<i>Перелік вулиць села Зайцеве, що пропонуються для перейменування</i>			
128	вул. Гагаріна	вул. Бахмутська	
129	вул. О. Кошового	вул. Миру	
<i>Перелік вулиць села Покровське, що пропонуються для перейменування</i>			
130	вул. Гагаріна	вул. Затишна	
131	вул. Гафура Гуляма	вул. Дружби	
132	вул. 40 років Перемоги	вул. Шкільна	
133	вул. Міліцейська	вул. Поліцейська	